

L'herència dels monjos

El monestir i la plaça van ser el rovell de l'ou d'Amer, que conserva un patrimoni històric i arquitectònic destacat

La data de naixement de la vila va lligada al monestir, fundat l'any 949 al costat del riu Amera, un monestir benedictí que té l'origen en una dependència del monestir de Sant Medir, al Gironès. Entre els anys 935 i 940 la comunitat de Sant Medir es va traslladar a Amer i el 949 es va consagrar l'església amb la participació del comte Borrell II de Barcelona. Era una abadia independent, només subjecta a Roma. Tot això va afavorir que acumulés un important patrimoni i gaudís de prosperitat. Al segle XV ja havia entrat en decadència, cosa que es va agreujar amb els terratrèmols de l'època, especialment el del 15 de març del 1427. Malgrat les penúries econòmiques, es va restaurar. Els segles posteriors va resistir tot tipus de vicissituds, fins al 1835, que va ser exclaustrat definitivament. Del monestir només es conserva l'església, i encara molt modificada.

Una visita a Amer ha de passar forçosament per la plaça de la Vila, la segona plaça porxada més gran de Catalunya, on no hi ha dos arcs iguals i en què destaquen les llambordes provinents de diferents poblacions catalanes que es van col·locar en la reforma del 1980, quan es va eliminar la vegetació per convertir-la en una plaça dura. La plaça, que concentra bona part de la vida social d'Amer, és d'origen medieval però va quedar destruïda pels terratrèmols del segle XV, cosa que va obligar a fer-hi una restauració posterior. Cada any, per la Mare de Déu d'Agost, la plaça és l'escenari de la Sardana de l'Alcalde, un ball que data del segle XVI.

La zona del Pedreguet, a l'antic camí ral entre Olot i Girona, conserva alguns dels edificis més antics de la població. L'ermita de Santa Brígida, imponent damunt el penya-segat, la de Sant Climent, el castell d'Estela o la torre de Roca-salva, són altres elements d'un patrimoni històric i arquitectònic enclavat en un medi natural d'una bellesa suprema on la Selva interior dona la mà a la Garrotxa. I l'indret on va començar tot plegat, el vestigi de població més antic d'Amer, es troba al puig d'Alia, que conserva les restes d'un antic poblat ibèric i regala al visitant una esplèndida vista del conjunt de la vall.

Publicat a:

-Dossier 20-06-2021, Pàgina 36

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1983165-l-herencia-dels-monjos.html>